У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 138. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 23-го ЛИПНЯ (JULY) 1971 No. 138. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 22 липня 1971

В АМЕРИЦІ

КОМІСІЯ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ПРИ ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ схвалила суму в 3.44 більйона долярів для надання закордонної допомоги. З них майже півтора більйони долярів призначені на економічну допомогу різним країнам ,а решта — на війському, в тому й для надання мілітарних кредитів. Ця сума призначена на біжучий фінансовий рік.

МІСТО ЛОС АНДЖЕЛЕС ВІДКУПОВУЄ У ВЛАСНИКІВ будинки, розташовані поблизу Міжнародного летовища в Лос Анджелесі. Внаслідок реву турбінних літаків і протестів мешканців цих будинків місто починає їх викуповувати, щоб їх зруйнувати. За один такий будинок з трьома спальнями місто платить майже 97 тисяч долярів та ще доплачує 360 дол. компанії, яка руйнує доми. Містові доведеться купити майже 2 000 таких будинків.

В КРАЇНІ ПОШИРЮЄТЬСЯ СТРАЙК ЗАЛІЗНИЧНИХ РОБІТНИКІВ: на двох залізничних лініях рух припинився з минулої п'ятниці, а в кінці цього тижня рух припиниться ще на двох великих лініях, якщо не буде досягнено згоди між власниками залізниць і професійною спілкою. Переговори відбуваються безуспішно і їм не видко покищо кінця. З наступного тижня можуть застрайкувати залізничники на лінії „Чикаґо енд Нордвестерн".

АДМІНІСТРАЦІЯ В СПРАВАХ ХАРЧІВ І ЛІКІВ впродовж 4 років не прислала жадного інспектора для перевірки продукції нюаркської фабрики супів та інших харчів. Саме в консервованих виробах тієї компанії, відомих під назвою „Бон Віван Суп", була знайдена отрута і тому продукцію відкликано з ринку.

ІНЖЕНЕР-АРХІТЕКТ РОБЕРТ МОЗЕС, за проєктами якого були прокладені більшість доріг та збудовано багато мостів у Ню Йорку й околицях, висловив бажання збудувати ще два мости — на Лонґ Айленді і в Коннектикаті. Мозесові сповнилося 82 роки життя.

АМЕРИКАНСЬКІ АСТРОНАВТИ В КОСМІЧНОМУ КОРАБЛІ „АПОЛЛО-15" дістали від науковців вказівку, що вони мусять бути зодягнені в космічні скафандри від часу лету з Місяця і аж до приземлення на нашій пляненті. Це буде утруднювати їхні рухи, але на випадок падіння тиску в кабіні — врятує життя залоги.

У СВІТІ

21 ВЕРЕСНЯ Ц. Р. ЗБЕРЕТЬСЯ 26-та Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй і советський міністер закордонних справ Андрей Громико звернувся у зв'язку з нею 13 липня ц. р до генерального секретаря ОН У Танта з листом, в якому з'ясовує становище СССР у трьох головних справах: Совєти визнають „законне право" Комуністичного Китаю одиноко репрезентувати китайський нарід в Об'єднаних Націях, — Совєти вбачають можливість замирення у В'єтнамі тільки на базі комуністичних вимог, без ніякої міжнародної конференції, — і Совєти підтримують становище арабів в їх спорі з Ізраїлем.

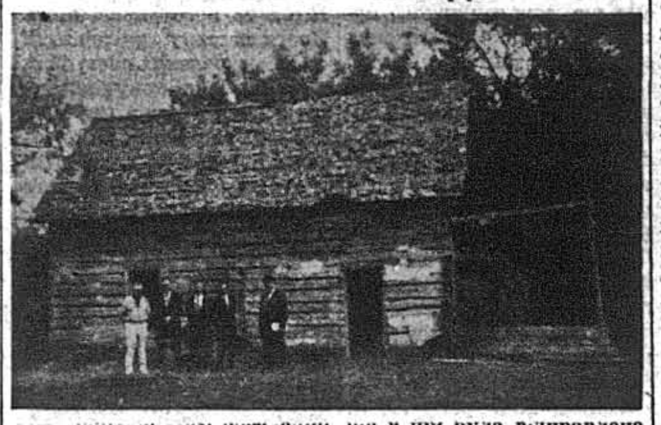
У БРИТАНІЇ ОБНИЗИЛИСЬ ціни на багато продуктів і люди почали робити більші закупи. Сталося це внаслідку прихильної відповіді однаково великих промисловців, як робітничих спілок на заклик уряду, щоб промисл обмежив свої зиски, а робітники — свої вимоги щодо підвищок винагороди.

БРИТІЙСЬКІЙ ПАРТІЇ ПРАЦІ ПОГРОЖУЄ розкол на тлі гострих суперечок, що виникли між видатними членами партії, прихильниками і противниками приступлення Британії до Европейської Економічної Спільноти. Заступник голови Партії Праці, колишній міністер фінансів в уряді Гарольда Вільсона, Рой Дженкінс, виступив за приступлення до ЕЕСпільноти, але голова партії, кол. прем'єр Гарольд Вільсон, який з прихильника цієї справи став противником, різко критикував Дженкінса. Вільсон заявив, що він буде старатися зберегти єдність партії, але покищо вона захитана.

В ЕСПАНІЇ СІМ ОСІБ ЗАХВОРІЛИ з симптомами подібними на холеру. Еспанські власті намагаються не надавати цій події більшого значення, щоб не породжувати паніки, яка мала б дуже погані наслідки для економіки Еспанії: там тепер найбільший туристичний рух. Еспанія — для американських туристів найдешевша країна в цілій Західній Европі.

ЯПОНІЯ ВИШЛЕ ДО Вашинґтону делеґацію „на найвищому рівні", щоб докладно з'ясувати становище ЗСА супроти Комуністичного Китаю та узгіднити його з своїм. Японський прем'єр Ейсаку Сато не хоче погодитись на вимогу Пейпінґу, щоб Японія, нав'язуючи нормальні взаємини з Комуністичним Китаєм, водночас зірвала всі зв'язки з Вільним Китаєм на Тайвані (Формозі). Японія уважає, що її союз з Вільним Китаєм потрібний їй для її більшої оборонної здатности однаково супроти китайських, як московських комуністів. Тому заповіджена подорож през. Ніксона до Пейпінґу заворушила японський політичний і господарський світ.

У ДАВФИНІ ВІДБУДЕТЬСЯ ШОСТИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ФЕСТИВАЛЬ КАНАДИ

Хата українського поселенця, що в ній була відправлена о. Нестором Дмитровим із ЗСА перша українська Служба Божа на Канадійській Землі 12 квітня 1897 року

Давфин, Кана. — Від четверга, 29-го липня, до неділі 1-го серпня ц. р. включно відбудеться у цьому манітобському місті, від якого почалася організація українських поселенців у Канаді три чверти сторіччя тому, відбудеться традиційний уже, бо шостий з черги великий Український Національний Фестиваль Канади, з участю багатьох артистичних груп і солістів та великою культурною і розваговою програмою. Фестиваль включає також спонсоровану Українським Народним Союзом окрему церемонію на пошану українських піонерів в Канаді та на згадку першої на канадійській землі української Служби Божої, яку відправив біля Давфину 12-го квітня 1897-го року висланий до Канади УНСоюзом тодінший редактор „Свободи" о. Нестор Дмитрів. Хату, в якій ця Служба Божа була відправлена, збережено досі як музейну вартість і також на згадку тієї події поставлено пам'ятковий Хрест Свободи, біля якого відбуваються теперішні церемонії. Під час цьогорічного Фестивалю ця церемонія відбудеться в неділю, 1-го серпня, о год. 10-ій перед полуднем та буде започаткована українськими Богослуженнями в католицькому і православному та євангельському обрядах.

Під час цьогорічного Фестивалю, що, як і попередні, включає численні імпрези по змаєних канадійськими і українськими прапорами вулицях міста і у відповідних приміщеннях, буде відкритий там Осередок Українського Мистецтва. Український Народний Союз, крім соток і тисячів членства, репрезентуватимуть на цьому Фестивалі всі канадійські головні урядовці: заступник головного предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик, голова Головної Контрольної Комісії мґр Іван Геврик з Вінніпеґу, голова Головної Ради Василь Дідюк з Торонта та головний радний Дмитро Попадинець з Монтреалю.

Москва критикує подорож Ніксона, як протисовєтський акт

Москва. — Московська „Літературна Газета" з 21 липня ц. р. передрукувала статтю з керівного болгарського щоденника, в якій різко критикується плян подорожі президента Ніксона до Пейпінґу, як акт, ворожий Совєтському Союзові. Це давня привична метода большевиків передруковувати чужі голоси — здебільш азгори Москвою інспіровані й замовлені — якщо вони, большевики, не хочуть безпосередньо заявлятись. В тій болгарській статті, яка очевидячки відзеркалює цілком совєтські погляди на „імперіялістичну" політику ЗСА та антисовєтську політику Комуністичного Китаю. звертається увагу на „імперіялістичну" політику ЗСА та антисовєтську політику Комуністичного Китаю. Стаття признає, що президент Ніксон заявив, що американсько - китайське наближення не звертається проти нікого але підкреслює, що комуно-китайські правителі промовчали цей момент, чим заперечили Ніксонові. Китайські комуністичні правителі—кажеться там — продовжують вести антисовєтську пропаґанду, спричинивши розкол в міжнародному „робітничому" русі. Комунікат, проголошений в минулому тижні у Вашинґтоні й Пейпінґу про відвідини Ніксона в Пейпінґу „цілком ясно вказує на тайне злигання теперішніх правителів у Пейпінґу з американськими імперіялістами". Водночас совєтська преса промовчала прихильну оцінку подорожі през. Ніксона до Пейпінґу, яка появилася в польському щоденнику „Жицє Варшави". Зате керівний орган компартії в Румунії поставився, як згаданий варшавський часопис, дуже позитивно до змін американської політики в сторону наближення до Комуністичного Китаю. Румунський президент Ніколяй Чеушеску був недавно з довгими відвідинами у Пейпінґу і американські коментатори не виключають, що він був одним із посередників у закулісових контактах між Вашинґтоном і Пейпінґом.

Завершується підготова до спільного відзначення 100-річчя Лесі Українки

Філядельфія. (Н. Н.) — Краєвий Комітет для відзначення 100-річчя народження Лесі Українки, створений Координаційною Радою Українських Жіночих Організацій при УККА, провів дня 19 липня 1971 р. у Філядельфії нараду під проводом голови п. Стефанії Пушкар в справі спільного святочного відзначення цієї знаменної річниці, що заплановане на дні 18 - 19 вересня 1971 р. в Клівленді в Огайо. На нараду чисельно прибули представники майже всіх центральних організацій — членів УККА. В процесі обговорення вирішено ряд справ щодо підготови свята, при чому приділено велику увагу повній співпраці у всіх точках з місцевим Комітетом відзначення 100-річчя Лесі Українки в Клівленді, що його очолює тепер п. Ліщинецький.

Потверджено і прийнято програму свята та прийнято проєкт відзнак, а також летючок і афіш. Члени Комітету приділяють велику увагу тому, щоб виконання програми було на високомистецькому рівні і щоб намічені точки програми проходили вповні скоординовано. Рішено звернутися до визначних мистців сцени в справі участи в програмі.

Встановлено також текст напису на пропам'ятній таблиці, що буде вмурована в п'єдестал пам'ятника Лесі Українки в Парку Культури в Клівленді, де й буде відбуватися свято. Мистецьке виконання напису на таблиці прийняв на себе, на прохання голови Комітету, артист-маляр Яків Гніздовський.

Комітет закликає все українське громадянство Америки взяти масову участь у святі відзначення ювілейної річниці найбільшої поетеси української нації, Лесі Українки. Зокрема звертається до всіх наших організацій приготовитись до участи в святі, визначаючи делеґації, (по змозі найменше по шість осіб), подбати про участь з прапорами, а також з вінками, урочисте зложення яких входить в програму свята. Це відноситься головно до всіх молодечих організацій, які мають бути висловом проєкції ідеалів нашої поетеси на майбутнє українського духового розвитку. Запрошеними до участи в святі будуть, також представники американських урядів та установ і гості з інших етнічних груп.

Комітет звертається до всіх з гарячим проханням подбати про те, щоб свято пройшло гідно і величаво з масовою участю української громади в Америці.

Південний В'єтнам переводить нову воєнну операцію у Камбоджі

Сайґон.— Південний В'єтнам вислав нову військову експедицію до сусідньої Камбоджи з ціллю очистити прикордонну смугу від ворога і не допустити до нової ворожої інфільтрації, яка була б загрозливою для спокою, потрібного виборам у Південному В'єтнамі. Тамошні вибори до парляменту відбудуться 29 серпня ц.р., а президентські вибори — 3-го жовтня ц.р. У цій новій воєнній операції беруть участь коло 10.000 південно-в'єтнамських вояків під командою ґенерала Нгусна Ван Міня. Попередній командир південних в'єтнамців у Камбоджі, ген. До Као Трі, який відзначався особливою відвагою, ініціятивністю і динамікою своєї стратегії, згинув у лютому цього року. Покищо у першому дні цієї нової операції — південно-в'єтнамське військо не знайшло контакту з ворогом. Південно-в'єтнамське командування обурилось на появу вісток у пресі про ту кампанію, ще поки появився перший офіційний комунікат.

Конференція Світової Антикомуністичної Ліґи відбулася на Філіпінах

Кезон Сити, Філіпіни. — У цнях 21 - 25 липня ц. р. на Філіпінах триває п'ята Конференція Антикомуністичної Ліґи, ВАКЛ, і 17-та з черги Конференція Антикомуністичної Ліґи Народів Азії, АПАКЛ. У таких конференціях беруть участь представники різних антикомуністичних організацій від 70 країн світу. Україну на них репрезентовано як окрему країну, завдяки заходам ЦК Антибольшевицького Бльоку Народів під керівництвом Ярослава Стецька — президента АБН. Він же входить до Президії Ради ВАКЛ. До ВАКЛ належить також Ліґа Визволення України з Канади. Головою ВАКЛ є японець Осамі Кубокі, секретарем філіпінець д-р Хозе Гернадез.

Сенат відкликає свою резолюцію про оборону Америкою Тайвані

Вашингтон. — Сенатська Комісія для закордонних справ рішила в минулу середу 21 липня одноголосно — під неприявність голови республіканської меншости в Сенаті Ю.Скатта, — щоб скасувати важність резолюції обох Палат Конґресу з 1955 року, яка поручала перевести збройну оборону острова Тайвані (Формози). Коли китайські комуністи почали безперервно обстрілювати важким гарматнім вогнем своїх своїх прибережних батерій острівці в протоці Формози, през. Д. Д. Айзенгавер звернувся до Конґресу з закликом заявитись проти „провакаційних дій" Комуністичного Китаю, загрозливих для безпеки Тайвані (Формози). Тоді, 25 січня 1925 року. Палата Репрезентантів прийняла 430 голосами проти 3. а три дні пізніше Сенат 85 голосами проти 3 резолюцію, яка уповноважувала Президента вжити всіх потрібних заходів для запевнення безпеки Тайвані (Формози) проти збройної агресії. Однак уже рік тому з урядових кіл заявлено, що така резолюція Президентові не потрібна для оборони Тайвані, бо ця оборона зумовлена союзницьким договором між ЗСА і Республікою Китаю, себто Вільним Китаєм з його осідком на Тайвані (Формозі). Спонзорами тієї резолюції в Комісії закордонних справ Сенату були сенатори Чарльс МекМатіяс, республіканець з Мериленду, і Френк Черч, демократ з Айдаго, обидва відомі, як „голуби". Головою Комісії для закордонних справ є сен. Дж. В. Фулбрайт, давній ліберальний прихильник співпраці Америки з комуністичними країнами і завзятий противник участи ЗСА у В'єтнамській війні. У тому самому дні віце-прем'єр Комуністичного Китаю, Лі Хшієнніен, у промові на бенкеті в честь відвідуючого Пейпінґу альжирського міністра закордонних справ заявив, що Комуністичний Китай „визволить" Формозу (Тайвань).

Сенатська комісія обговорює справу радіостацій „Свобода" і „Вільна Европа"

Вашингтон. — Під час нарад, відбутих за закритими дверми, сенатська комісія для закордонних справ відкинула пропозицію уряду створити окрему вільну від податків корпорацію для фінансування діяльности „Радіо Свобода" і „Радіо Вільна Европа", що були досі фінансовані федеральним урядом через Центральну Розвідчу Аґенцію. Водночас із цим комісія затвердила пропозицію асиґнувати 35 мільйонів долярів на дальшу діяльність цих радіостацій в поточному фіскальному році, залишаючи їх під наглядом Центральної Розвідчої Аґенції. Голова комісії Фулбрайт плянує провести окреме дослідження конечности існування і діяльности цих радіостацій і звернувся до урядових установ за потрібними йому матеріялами й інформаціями. Згідно з доступними даними, „Радіо Свобода", яке пересилає свої програми для Совєтського Союзу, має 8 бюр й інсталяцій у ЗСА й Европі й одну на Тайвані для обслуговування азійських частин СССР і „Радіо Вільна Европа" 13 бюр й інсталяцій в Західній Европі і в ЗСА.

Проф. Любомира Винара найменовано директором Центру Дослідження Етнічних Публікацій

Кент, Огайо. — В квітні 1971 року постав в Кентському Стейтовому Університеті Центр - Програма Дослідів Етнічних Публікацій в ЗСА. Директором Центру найменовано звичайного професора КСУ, д-ра Любомира Винара. Основним завданням Центру є історичне і бібліографічне дослідження етнічних видань в ЗСА, що під сучасну пору появляються в 44 різних мовах. Крім того, Центр буде скликувати щорічні наукові конференції, присвячені окремим питанням етнічної преси в Америці, і буде співпрацювати з різними науковими і головними етнічними організаціями в ЗСА. В наслідок домовлення директора Центру з директором університетської бібліотеки п. Г. Кріцером, вирішено відповідно розбудувати колекцію українікн, з окремим узглядненням українських публікацій, що появляються поза межами України, зокрема в ЗСА.

Нові таланти на Союзівці

Союзівка. — Одною із напрямних в організації культурно - мистецьких і розвагових імпрез кожної вакаційної суботи на цій відпочинково - виховній оселі УНСоюзу в Кетскильських горах, завжди було бажання дати нагоду і можливість проявлятись новим, молодим талантам. Цієї суботи відбудеться там вечір пісні і танку з виступом співочо - танцювального ансамблю із Романом Строцьким та Вол. Добущаком, а в наступну суботу, 31-го липня, виступить молода скрипалька Люба Дзюбак при фортепіяновому акомпаніяменті Орисі Цибрівської та тріо „ „Троянди" в складі Іванка Кузів та Соня й Оля Назаркевичі під мистецьким проводом В. Старосольського. Після імпрез — забава з танцями при оркестрі „Амор".

Голова Комісії Атомової Енерґії Сіборґ зрезиґнував, на його місце призначений Шлезінджер

Вашингтон. — Президент Ніксон прийняв у середу 21 липня ц. р. резиґнацію д-ра Ґленна Т. Сіборґа із становища голови Комісії Атомової Енерґії. Д-р Сіборґ, видатний американський науковець хемік, лавреат Нобеля очолював названу Комісію протягом останніх десять років. Відійшовши від праці Комісії, д-р Сіборґ хоче продовжувати науково - дослідну і педагогічну діяльність у Каліфорнійському Університеті в Берклі. На пост голови Комісії Атомової Енерґії през. Ніксон призначив Джеймса Р. Шлезінджера, дотеперішнього заступника директора уряду керівництва і бюджету при Білому Домі. Водночас із цим Президент призначив голову Мерилендської Комісії Публічної Служби Вільяма О. Довба на опорожене внаслідок трагічної смерти Т. Дж. Томпсона місце в цій же комісії. Обидва призначення мають бути ще затверджені Сенатом. Комісія Атомової Енерґії складається із п'ятьох членів. Комісія має нагляд і керівництво не тільки над продукцією атомової енерґії для мілітарних цілей, але також координує досліди й реалізацію використання цієї енерґії для цивільних завдань.

Президію Верховного Совєту УССР очолює далі О. Ляшко і Раду Міністрів УССР В. Щербицький

Київ.—Відбута тут в днях 14-15 липня ц. р. перша сесія Верховного Совєту або т. зв. Верховної Ради УССР „восьмого скликання" обмежила свою діяльність в головному до „вибору" своєї президії і до „затвердження" нового уряду УССР. Президія Верховного Совєту УССР залишилася здебільшого в тому самому складі, що й була досі, під проводом члена ЦК КПУ О. Ляшка як голови, та Я. Колотухи, як секретаря. Так же само був затверджений майже в незмінному складі новий уряд Української СССР під проводом В. Щербицького, як голови ради міністрів УССР, двох його перших заступників Н. Кальченка і М. Соболя та сімох дальших заступників, між якими фігурує і Володимир Семичастний, який в 1961-1967 рр. був головою Комітету Державної Безпеки (КҐБ) при уряді СССР у Москві. Крім нього, як голова також київського комітету фігурує В. Федорчук. Міністром закордонних справ УССР залишився й далі Г. Шевель. Головою самого Верховного Совєту продовжує бути відомий сталініст драматург О. Корнійчук. І президія Верховного Совєту і склад уряду УССР були схвалені перед тим Центральним комітетом КПУ і „затверджені" Верховним Совєтом одноголосно без будь-яких дебат чи й змін. Обраний під час цьогорічних „виборів" новий Верховний Совєт УССР нараховує 484 депутатів, в тому числі 382 або 79 процент української національности і 102 особи або 21 процент російської й інших національностей. На всіх 484 депутатів є 168 жінок. За партійною приналежністю нараховує цей Верховний Совєт 335 членів або кандидатів у члени Компартії Совєтського Союзу, тобто 69.2 процента і 149 — безпартійних. За професією між 484 депутатами є тільки 146 робітників і 97 колгоспників, але й ці це здебільшого керівники партійних комітетів по підприємствах і голови колгоспів. Вся решта — це члени ЦК і обласних партійних комітетів, як також службовці державних установ.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКОВІ В АРҐЕНТИНІ

Буенос Айрес. — Комітет будови пам'ятника Тарасові Шевченкові в Буенос Айресі подав у тижневику „Наш Клич" ч. 16/1971 повідомлення про останню фазу будови пам'ятника. Вже закладено на площі наріжний камінь, виконано побудову фундаментів, закуплено велику ґранітну брилу, на якій в Тілісарао виконують за проєктом скульптора Л. Молодожанина горорізьбу на тему „Гомоніла Україна". Комітет зібрав у Арґентині й частково в деяких інших країнах 158 тисяч пезів, а видав понад 82 тисячі пезів. Залишеної суми в 75 тисяч пезів не вистачатиме для закінчення й оплат усіх робіт, тому Комітет звернувся з останнім закликом жертвувати на пам'ятник, бо необхідно зібрати ще кругло 50 000 арґентинських пезів. Звернення Комітету закінчується словами: „Хай не буде нікого між нами, хто б не причинився до цього великого діла".

ЮВІЛЕЙ УАПЦ В АВСТРАЛІЇ

Канберра. — Міжпарафіяльний Комітет для відзначення 50-ліття відновлення Української Автокефальної Православної Церкви очолив у м. Аделаїді настоятель Свято-Троїцької парафії УАПЦ о. протоієрей Ю. Зелінський. Комітет заплянував провести Академію 24 жовтня. Центральний Комітет для вшанування Золотого Ювілею УАПЦеркви в Австралії повідомив, що в стейтових українських осередках у тій країні святкування відбудуться 23 і 24 жовтня. Комітет видає, для утривалення ювілейної річниці, відповідні поштові картки, жетони і символічні пропам'ятні відзнаки.

„UKRAINIAN WEEKLY" ОДИН ДЕНЬ РАНІШЕ

З уваги на те, що в завтрішньому суботнішньому виданні „Свободи" друкуватимуться місячні звіти рекордового, касового і організаційного відділів УНСоюзу, цьоготижневий англомовний „Український Тижневик" друкується разом з цим п'ятничевим виданням щоденника один день раніше.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Давфинські Фестивалі

Кожна людина, як і кожна група людей, поселюючись на новому місці, має свої пляни і свої мрії, до яких належить бажання і прагнення влаштуватись, загосподаритись, виховати дітей та забезпечити їм і їх нащадкам краще майбутнє. Мали свої мрії і наші перші поселенці в Новому Світі, в З'єднаних Стейтах Америки і в Канаді. Очевидно, початковим їхнім бажанням було: заплатити заборгованість за подорож та заробити, щоб — як це писав один з піонерів — „Вам хату збудувати у Рідному Краю". Але, вже перші роки перебування в Новому Світі виявили, що не всі повернуться і не всі бажають повертатись ,і тоді, поруч потреб власної родини в далекому Рідному Краю, прийшли й потреби — особисті, родинні і групові – у прибраній американській чи канадійській батьківщині. З тих подвійних бажань і потреб, допомогти Рідному Краєві та собі самому на новій землі, в Америці повстали насамперед українські церкви і парафії ,а за ними „потрібна, як рибі вода а птахові повітря" українська народна організація, Український Народний Союз, що став для українців в Новому Світі їхньою заморською твердинею".

Коли ж за українськими емігрантами до З'єднаних Стейтів почалася з кінцем минулого сторіччя на більшу скалю переселення наших людей до Канади, то й не диво, що четверта з черги конвенція УНСоюзу, що відбулася в Мейфілд у Пенсильвенії 1897-го року, схвалила окрему резолюцію, щоб вислати тодішнього другого з черги редактора „Свободи" о. Нестора Дмитрова, щоб відвідав наших поселенців в Канаді, що він й негайно вчинив і вже 12-го квітня 1897-го року відправив першу українську Святу Літургію біля містечка Давфин у Манітобі.

Саме в цьому Давфині, біля якого на згадку відвідин о. Дмитрова та відправленої ним Служби Божої, стоїть Хрест Свобода та зберігається, як історична пам'ятка, хата, в якій Служба Божа була відправлена, вже від шести років окремий Комітет влаштовує Національні Українські Фестивалі Канади. Цього року, як і минулих років, цей Фестиваль відбудеться з кінцем липня та в першому дні серпня.

Фестивалі в Давфині є радше пригадкою того, що сталося, який неймовірний розвиток відбувся в тій „Канадійській Русі", про яку писав о. Дмитрів у своїй книжечці після відбутої поїздки. Від тих перших поселенців, що не тільки своєю нуждою та безвиглядністю, але й своїм зовнішнім виглядом навіть о. Дмитрову нагадували ескімосів, розвинулася найбільш свідома, найкраще зорганізована і найбільш творча етнічна група Канади, що відіграла і сьогодні відіграє першорядну ролю в багатобічному розвитку і рості своєї прибраної батьківщини-Канади. Давфинські Фестивалі це символізують і доказують, і тому заслуговують на признання і повну підтримку.

Яка „держава", такий „парлямент"

В Українській за назвою ССР, що мала б бути „незалежною і суверенною державою українського народу", існує така установа, що її визначають назвою Верховна Рада, на поточній мові Верховний Совєт УССР. Ця установа теоретично мала б бути тим, чим в різних демократичних країнах світу є парлямент. Проте ж, як порівняти діяльність і функції цього совєтського совєту з іншими парляментами, то виявиться, що нічого спільного між ними немає. В нормальних державних умовах парлямент, є діючим постійно органом законодатної влади, відокремленим від виконної і суддейської. В УССР, як в усьому СССР, цей „парлямент" складається із членів виконних органів, збирається раз на два або чотири роки, відбуває свою сесію протягом дво-трьох днів і роз'їздиться, залишаючи замість себе також досить фіктивну „президію Верховної Ради".

Не виламався з цих рамок і новий, „обраний" вже у виборах 1971 року, „Верховний Совєт УССР", т. зв. „восьмого скликання" ,сесія якого відбулася в днях 14-15 липня ц. р. в Києві. Взяло участь у ній 484 депутатів за якими голосувало під час виборів, обов'язково, як і кожного року, 99.96 відсотків усіх голосуючих. Між депутатами на перших місцях фігурували усі керівники ЦК й обласних комітетів КПУ, усі члени уряду й місцевих урядових установ. Усі запропоновані і схвалені наперед Центральним Комітетом КПУ закони й постанови були прийняті без дебат, одноголосно, без одного слова заперечення чи сумніву. Складений у більшості з самих партійних і державних чиновників Совєт „обрав" з-поміж себе самих на цій сесії не лише свою „президію", що її очолив як і досі, О. Ляшко, один із секретарів ЦК КПУ, але й „схвалив" склад „нового" уряду Української ССР, що був уже заздалегідь схвалений Центральним Комітетом ЦК КПУ. Увесь склад цього „уряду" із дотеперішнім головою ради міністрів В. Щербицьким, 8 його заступниками, 34 міністрами, 9 головами різних комітетів, в тому числі й КҐБ, і 3 іншими начальниками, був затверджений Верховним Совєтом, тобто самими ж таки партійними й урядовими чинниками знову ж одноголосно, без озву, так, як запропонувало його партійне керівництво. Ясна річ, що й ця сесія Верховного Совєту УССР, не внесла нічого нового в „державне" життя УССР. Про те, щоб провести такі чи інші реформи і зміни в економічному чи й хочби культурному становищі українського народу, в київському совєті не говорили. Такі „речі" не належать ні до порядку нарад, ні до теми, ні навіть до „доброго тону" совєтських „парляментів".

Випадки чи підпали в СССР?

Поблизу Озівського моря загорілася велика свердловина природного газу. Совєтська преса подавала в середині липня ц. р., що це був „велитенський фонтан вогню" і що боротьба з вогнем тривала кілька днів. Точної дати й місця випадку не подано. До цієї новини долучилася 18 липня інша, з „Правди": у Томській області РСФСР, у Верхнєкетському районі загорілася з невідомих причин тайга. Її намагалися гасити з допомогою літаків, які підшукували хмари й вистрілювали в них заряджений електрикою пісок. Хоча дощі й падали, пожежі не погасили. Велетенські лісові масиви горіли „впродовж 10 днів і ночей". У боротьбі проти вогню брали участь з'єднання Західньо-Сибірської авіації й тисячі людей. „Велетенську лісову пожежу врешті-решт вдалося замкнути в кільце".

М. Сосновський

АМЕРИКАНСЬКО-КИТАЙСЬКІ ВІДНОСИНИ У НОВІЙ ПЕРСПЕКТИВІ

(1)

Одночасне американсько-китайське повідомлення 15 липня про успішне завершення переговорів між спеціяльним висланцем президента Ніксона, Генрі Кіссінджером, і прем'єром комуністичного Китаю Чу Ен-лаєм в справі офіційних відвідин американським президентом червоного Китаю, було повною несподіванкою, як для населення ЗСА і Китаю, так і для урядів і дипломатів у цілому світі. На відтинку американсько-китайських відносин, коли йдеться про комуністичний Китай, це був своєрідний coup d'etat. Не пориваючи, покищо, приязних взаємин з урядом націоналістичного Китаю у Тайвані, що його досі ЗСА вважали за єдиний леґітимний уряд усього Китаю та за справжнього речника китайських інтересів, президент Ніксон рішився на радикальну зміну американської політики щодо Китаю, погодившися нав'язати безпосередні стосунки з китайським комуністичним режимом. У висліді довшого „намацування ґрунту", китайський комуністичний уряд формально запросив президента Ніксона відвідати Китай, щоб, як стверджується у комунікаті, „шукати нормалізації відносин між двома країнами, а також обмінятися думками про справи, які мають спільний інтерес для обох сторін".

Поминаючи різні можливі ускладнення на шляху взаємин ЗСА з комуністичним Китаєм ,треба ствердити, що в загальному контексті міжнародної політики на сучасному етапі маємо до діла з подією виняткової ваги і значення, яка має всі передумови для того, щоб дуже ґрунтовно позначитися на міжнародних відносинах. В дуже близькому майбутньому на міжнародну арену вийде нова сила, без співучасти якої не можна буде вирішувати ніякої справи і якій будуть мусіти поступитися зі своїх дотеперішніх позицій єдині досі надпотуги — ЗСА та СССР.

Після першої світової війни для ЗСА треба було 19 років для того, щоб визнати комуністичний СССР та встановити з ним дипломатичні взаємини. Від часу, коли китайські комуністи захопили владу в Китаю, проминуло вже 22 роки і щойно тепер ми є напередодні того дня, коли Уряд ЗСА встановить з комуністичним китайським режимом дипломатичні взаємини. Мусіло б заіснувати щось справді незвичайне, щоб не прийшло вже до формального визнання комуністичного режиму в Китаю з боку ЗСА. Треба приймати, що поїздка американського президента до Китаю буде добре підготовлена і що буде узгіднено ряд справ, під якими треба буде тільки поставити підписи „високих договірних сторін".

Політична доцільність чи опортунізм

Є очевидним, що з ініціятивою наладнання відносин з комуністичним Китаєм вийшли американські чинники. Можна догадуватися, що багато різних причин зумовило таку ініціятиву, при чому вирішальним чинником були, без сумніву, політичні і воєнні невдачі ЗСА у Південносхідній Азії з усіми їх неґативними наслідками для самих ЗСА і для цілого укладу міжнародних відносин. У чималій мірі заважило теж і те, що китайський комуністичний режим зумів закріпитися на китайському суходолі, вийшовши останньо переможною рукою з кризи, яка у формі т. зв. культурної революції потрясла до основ цілою країною.

Коли йдеться про зовнішньополітичний аспект, то американські політичні плановики мусіли брати до уваги ролю, яку відіграв комуністичний Китай у знищенні монолітности комуністичного світового бльоку, а також факт дуже реального конфлікту між Китаєм та СССР, що має всі дані на дальше поглиблювання, а навіть на збройний зудар.

Комуністичний Китай прискореним порядком перетворюється у світову потугу, мавши не тільки велетенський людський потенціял (понад 750,000.000 людей), матеріяльні ресурси території, що майже рівняється цілому европейському континентові (3,768,100 кв. миль), але також нуклеарну зброю. Порівняно з СССР, перевага Китаю є також в тому, що коли в СССР опора режиму — росіяни становлять тільки 50% всього населення, а в цілій системі т. зв. соціялістичних держав (СССР з сателітами) всього 35%, то в Китаю відсоток некитайського населення сягає всього 6%. Значною є пенетрація китайського населення у Південносхідній Азії, яке разом налічує біля 16 міл. чоловік. Упродовж найближчого десятиріччя Китай зможе вирівняти свої сили з СССР, а одночасно поширити свої впливи на тихоокеанський простір.

Китайський комунізм розвинувся у типовий зразок націонал-комунізму з гострими націоналістичними та імперіялістичними тенденціями, які з бігом часу будуть посилюватися, щоб врешті знайти поле для вияву. В розмові з канадійським міністром торгівлі Пепеном, який недавно відвідав Китай, Чу Ен-лай досить одверто вказував на найближчі цілі політики режиму. Він відзначив, що Китай продовжуватиме розбудову нуклеарного арсеналу, щоб зламати американсько-совєтську монополію. Одночасно, Чу Ен-лай заявив про готовість Китаю приєднатися до договору про заборону продукції нуклеарної зброї та знищення вже існуючої. Головна мета режиму, говорив він, це розбудова індустріяльного потенціялу Китаю, але без пляну „перетворитися у надпотугу".

Готовість уряду ЗСА шукати шляхів погодження з комуністичним Китаєм можна різно оцінювати і можна навіть обвинувачувати американський уряд у своєрідній „зраді" принципів світового „антикомуністичного фронту", у стосуванні політики апізменту щодо держави, яка пропонує і здійснює аґресивну політику. В актуальному контексті політичної ситуації в Південносхідній Азії, а також внутрішньої ситуації в ЗСА, американський уряд фактично не має свободи вибору, не зважаючи на всю свою мілітарну і економічну могутність. Це, очевидно, не є ніякою таємницею для китайських лідерів і вони є, як видно ,готові максимально використати важку ситуацію, в якій найшлися ЗСА. Найкращим показником такого стану є той факт, що не Чу Ен-лай їде до Вашингтону, а президент ЗСА їде до Пекіну, щоб там знайти шлях для виведення американської політики на кращі шляхи. Розглядаючи в такому аспекті найновішу ініціятиву президента Ніксона щодо комуністичного Китаю, ми схильні вважати, що йдеться тут про політичну доцільність з американської точки зору. Навіть короткотривале відтяження ЗСА на відтинку Південносхідньої Азії уможливить Америці стабілізувати внутрішні відносини як передумову практичного примінення засад т. зв. Доктрини Ніксона на цьому просторі і на просторі Тихого океану в загальному.

(Закінчення буде).

Панас Феденко

БОЛЮЧЕ ПИТАННЯ

Мюнхен. — Національна проблема була й надалі лишається „Ахіллевою п'ятою" в політиці російського комуністичного режиму. Причина труднощів і турбот, які творить національне питання для диктаторського режиму, є в тому, що „теорія ленінізму" сама собі суперечить. Ленін демагогічно проголошував право всіх народів на самовизначення, на створення незалежних держав; але одночасно він твердив, що „при соціялізмі" мусить дійти до „зближення націй", до „злиття" в єдиній всесвітній нації, зі спільною мовою. Ленін проголосив Росію „соціялістичною республікою" в кінці 1917 року, і послав свою „червону ґвардію" на завоювання тих країн, що відділилися від Росії. Ленін хотів накинути іншим народам свій нібито „соціялістичний лад".

Тепер право народів на самовизначення стало мертвою буквою, бо ще перед революцією 1917 року Ленін писав, що соціялізм має своє завдання — „не тільки зближення націй, але теж їх злиття". „Пролетарська партія прямує до зближення і злиття націй". Тому прямування народів до незалежности від „соціялістичної Росії" Ленін назвав „буржуазним націоналізмом".

Однак „зближення і злиття націй" в єдиному „совєтському народі", із спільною російською мовою, не йшло так гладко, як сподівався Ленін та його наслідники. Проти натиску русифікації — помосковлення виступили теж і визначні комуністи неросійських народів (в Україні — М. Скрипник, О. Шумський). І досі Москва нарікає на вплив „буржуазного націоналізму" — так ватажки КПСС називають патріотизм не-російських народів — на неросійську людність, особливо на молодь.

Щоб затемнити, замазати дійсність в СССР — бешкетування розгнузданого російського шовінізму, московські теоретики всякими хитрощами, софізмами, перекручуванням пробують „вияснити" погляди Леніна на національне питання. В цих спробах вони доходять до „ревізій ленінізму". Але верховоди КПСС миряться з цим „ревізіонізмом", бо їм потрібно, хоч на словах, дати деяку втіху поневоленим народам.

Читач може знайти „ревізію ленінізму" в статті А. Мордінова — „Розвиток національних взаємин в СССР. („Вопроси філософії", ч. 6, 1971). Автор зовсім вільно толкує. Він пише, що слова Леніна — „злиття націй" — треба розуміти, як єдність „в рішальних ділянках громадського життя . . . в області ідеології, політики й економіки". А. Мордінов бере в оборону мови різних народів:

„Рідна мова у кожного народу — це могутній, незаступний засіб розвитку його матеріяльних і духових сил . . . Ні один нарід ніколи не творив і не розвивав своєї культури нерідною мовою".

Автор при тому згадує, що компартія, „за вказівками Леніна", на своїх з'їздах прийняла постанови „про розвиток шкіл, преси, судів, адміністрації на рідній мові кожного народу". Мордінов цитує слова Леніна, записані 30 і 31 грудня 1922 р. про „правило вживання національної мови" в не-російських республіках. Автор пише, що навчання дітей у школах — це „непохитний принцип совєтської школи". Але, почавши „за здравіє", Мордінов кінчає „за упокой". Він вимагає, щоб усі жителі СССР, „незалежно від національности" вільно володіли російською мовою, і висловлює радість, що для всіх народів СССР „російська мова стала другою рідною мовою". Це абсурдне твердження, бо рідна мова, як і рідна мати може бути тільки одна. Людина може опанувати кілька мов, але це не значить, що вони стануть для неї „рідними"

Автор цитованої статті пише, що поширення російської мови серед неросійських народів не означає „мовної асиміляції". Він не ставиться прихильно до асиміляції. В цій точці Мордінов „согрішив" проти теорії Леніна: Ленін в засаді був прихильником асиміляції народів і був на стороні сильніших націй, з котрими, на його погляд, повинні „змішатися" інші, слабші. Ленін радів поширенню росіян і російської мови в Україні. Ось його слова, написані 1913 року:

„Уже кілька десятиліть цілком визначився процес швидкого економічного розвитку півдня, тобто України, яка приваблює десятки і сотні тисяч селян і робітників, на рудники й у міста. Факт асиміляції — в цих межах великоросійського і українського пролетаріяту несумнівний. І цей факт безумовно прогресивний". (Сочинение, т. 17, ст. 142, вид. 3). Леніна зовсім не турбувало, що цю „прогресивну асиміляцію" провадив чорносотенний російський уряд, котрий заборонив українську мову в школі, в пресі, в адміністрації, в громадському житті. В тих обставинах асиміляція була на користь московського зайшлого елементу. Таким чином, „світовий революціонер" Ленін і російські царі були однодумцями: вони вважали помосковлення України за „поступове" . . .

Відсіч народів большевицьким асиміляторам після 1917 року примусив Леніна до поступок „націоналам" в сфері уживання їх мов у школі, в пресі і т. д. Але загальна орієнтація російського комуністичного режиму на злиття (під цим Ленін розумів теж мовну асиміляцію), лишається незмінна. Л. Брежнєв говорив на останньому 24-му з'їзді партії про єдиний „совєтський народ". Значить, нації ліквідуються, хоч Мордінов це заперечує.

СТАНОВИЩЕ ПРОВОДУ ОУН

III

Міт і леґенда Золотоверхого Києва стає сьогодні мобілізуючою протимосковською соборницькою силою

Молоді письменники, поети, мистці, науковці в своїй творчості, звертаючись до забороненої й нищеної духової спадщини „Січі — оборонця вольностей українського народу", формують і вирізьблюють на базі традицій національно-політичну ідеологію. Прийшла „зрілости пора"; на поверхню життя, охоплюючи все ширші кола народу, виходить із нестримною силою нівечена протягом півстоліття національна думка. Захищаючи в боротьбі свою власну програму Суверенної Самостійної України, наша нація усвідомлює, що в Києві, а не в Москві, як висловився молодий поет, „з-поміж світил — тисячолітніх грон тут піднялась твоя Свята Держава".

Арешти і переслідування національних діячів культури викликають широку хвилю протестів у різних містах України. У загальному русі, в обороні прав людини кристалізується змаг за історичні права України, за її державну незалежність, все виразніше розкривається політичний зміст боротьби. Як чоловіки, члени ОУН-УПА, так і жінки — героїні УПА-УЧХ, що 25 років поневіряються в російських катівнях-концтаборах, стали для молодого покоління живими зразками і прикладами незгнутости нашої нації.

Боротьба ведеться за повноту державно-суверенного життя нації з усіма виявами національного духу її генія. За повну свободу всіх її творчих виявів, що збагатили і збагачують світову скарбницю культури, а тепер московські окупанти представляють їх як „творчі вияви" безликого „совєтського" чи російського народу. За суверенне право нації акумулювати шляхетні ідеї і надбання людського генія інших націй, претоплювати їх у духовому горні національного клімату і збагаченими повертати в світову скарбницю людства.

xxx

Універсальний характер боротьби України

Істотним для ідейних засад програми визвольної боротьби України є її універсальний характер, її глибоко-людяний зміст, національний принцип організації світу, повнота людських прав і справедливости. В цьому основна відмінність національно-визвольного змагу, як і всіх суспільно-політичних процесів в Україні, від опозиційних течій і рухів в етнічній Росії. Протирежимові опозиційні сили, як і спротив режимові в Росії, не порушують підвалин московського колоніяльного царства, яке, спираючись на „великоруську народність", загарбувало і „воз'єднувало" території сусідніх народів, щоб створити „великий і єдиний російський народ", що його большевики, приховуючи свої імперіялістичні цілі, називають „великим совєтським народом". Опозиційні групи Росії домагаються лише соціяльно-політичних реформ у неподільному СССР, щонайбільше говорять про „федеративний устрій" майбутньої Росії, очевидно, на чолі з „великим російським народом", що є лише димовою заслоною, щоб ще раз обманути й накинути ярмо на поневолені Москвою народи.

(Продовження буде).

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ, ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

Алла Косовська

СЕРЕЖКА

(7)

— Буде діло! — і Волт ляснув долонею по склу письмового стола. — скільки даси, якщо я тобі верну цю сережку?

— Ну, що дам? Звичайно, щось дам. Чи не ти знайшов її? А може Ґлорія загубила її у тебе — Раптом підозріливо запитав Берт.

— Заспокойся, я не бачив Ґлорії кілька місяців. Але сережку я тобі знайду! — весело заявив Волт.

І тут же згадав, що він не взяв у Катрусі числа її телефона, не знає її адреси і не зможе знайти її, маленьку срібну піщинку в бурхливому, восьмимільйоновому Ню Йорку. Який же ж він був недотепа! Сунув візитівку в руку дівчини і уявив собі, що вона отак відразу і почне телефонувати до нього! Адже вони щойно познайомилися, а вона не Емма і не Ґлорія, які вішаються на шию чоловікам, що їм сподобалися. Він сам мусить знайти її, знайти за всяку ціну! І не тому, що сережка Ґлорії є парою до тої, що в Катрусі, а тому, що . . . тому, що? Тому, що йому потрібна не сережка, а сама Катруся, тоненька дівчина, подібна до канадійської срібної ялинки!

Телефонні книги всіх п'яти „боро", з яких складається Ню Йорк, були тут же, на окремому столику. Схопивши книгу Мангеттена, Волт гарячково почав розшуки.

— Лівшиц, Лівшиц, Лівшиц . . . Чорт знає скільки тих Лівшиців на Мангеттені! Лірі, Лірник, Ліс, Лісницький, Літвак . . . Нема! — Волт з досадою кинув на килим тяжку книгу.

Інші чотири книги були перевірені з таким самим результатом: були Ліберманн, Ліси, Лисі, Лісти, але Лісовської, Катерини Лісовської, єдиної з усіх, єдиної в світі дівчини, не було ніде!

До контори один за одним, а то й цілими групами, почали надходити аґенти, потребуючи інструкцій. Праця вимагала уваги, і Волт примусив себе виключити зі своїх думок Катрусю, Емму, сережку.

Та коли хвиля ділового напруження спала і в конторі вони знову залишилися з Бертом, Волт зателефонував до телефонної централі, просячи знайти число телефона міс Катерини Лісовської.

— Так, так, Лісовської . . . Ел, ай,ес . . . спеленґував він в слухавку. — Адреса? Алеж я не знаю адреси! Добре, я зачекаю . . . Мій телефон 971-8239. Дякую!

Берт підвів голову зацікавлено.

— Лісовська? Хто така ця Лісовська?

— Це та дівчина, що знайшла твою сережку, — відповів Волт.

— Та що ти кажеш! — Берт схопився зі стільця. — Ти бачив, сам бачив?

— Кого, дівчину чи сережку? — пожартував Волт.

— Звичайно, сережку, на чорта мені та дівчина здалася!.

Волт щойно розтулив рота, щоб присадити приятеля за таку нечемну заввагу, коли задзвонив телефон і телефоністка чемно повідомила, що абонентки Катерини Лісовської в Ню Йорку нема.

Волт гримнув слухавкою.

— Що, що вона каже? — нетерпеливився Берт.

— Що в неї нема телефона! А її адреси я теж не маю! Вона має мій телефон, але коли подзвонить і чи подзвонить взагалі . . .

— Ну й роззява ж ти! Як так, не спитати адреси . . .

— Та звідки ж я знав, що це сережка Ґлорії? Емма теж загубила свою, але іншу . . .

— Що? Емма теж? Ну, де ти бачив таких дурних, розхристаних жінок?! Це твій подарунок чи що?

— Так, так, подарунок, за який я ще не розплатився з Штерном.

— Уфф! — віддихнув Берт — Мені аж полегшало, що не одна моя така дурна! Але як би нам цю твою Лісовську розшукати? Даймо оголошення в „Дейлі Нюз", що мовляв, просимо пані Лісовську зголоситися . . . — Він схопив аркуш паперу, швидко накидав текст оголошення і перекинув його на стіл Волта.

„Пані, що знайшла сережку, прошу негайно зголоситися до контори „Мар і Сміт" 139 Вол стріт, 34-й поверх. За переховування буду переслідувати згідно із законом . . .

— Ти збожеволів! — обурився Волт, прочитавши останнє речення. — Вона цілком порядна, чесна дівчина, добрих батьків дитина . . . — несподівано для себе, висловив він словами матері свою думку про Катрусю.

— Ха, хотів би я таких бачити! — вставив Берт.

— Ось і побачиш! — гнівно гукнув Волт. — Ти — цинік, а я сам здивувався, коли з нею познайомився . . .

— Але ж ти мені нічого про неї не говорив, я ж не знав . . . виправдувався Берт.

— А ти звик мати діло з . . . — Волт своєчасно проковтнув разом зі слиною нецензурне слово, перевернув аркуш з оголошенням на другий бік і накидав нашвидку: „Волт Мар ласкаво просить панну Катрусю негайно зателефонувати до нього у важливій справі".

— Гм . . . Катруся . . . що це за ім'я таке? — здивувався Берт, прочитавши оголошення, — Ну хай буде і Катруся, аби сережку повернула, — додав, підіймаючи телефонну слухавку.

6.

— Слухай, Катрусю! — щебетала в телефон Наталя, подруга Катрі. — Завтра перша весняна забава в Народному Домі. Мусить бути весело, підемо?!

Катруся вагалася.

— Ну, ну, — приспішувала Наталя, — Чом мовчиш? Чимсь зайнята? Побачення?

(Продовження буде)

КРЕДИТОВА КООПЕРАЦІЯ ДОПОМАГАЄ В ПАТРІЯРХАЛЬНІЙ АКЦІЇ

Подяка

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Чикаґо, з метою також і матеріяльно допомогти в об'єднаній акції за здійснення Патріярхату Української Католицької Церкви, спонзорує цілу одно-сторінкову Заяву Координаційного Комітету Українських Організацій Канади і ЗСА, що була проголошена у „Свободі" (ч. 97 з 25 травня 1971 р.), виплачуючи Адміністрації належні кошти.

Координаційний Комітет Українських Організацій Канади і ЗСА за здійснення Патріярхату УКЦ (Чикаґська Група) щиро дякує Українській Федеральній Кооперативі „Самопоміч" у Чикаґо, яка, приймаючи участь в акції за патріярхальний устрій нашої Церкви, спонзорує Заяву Координаційного Комітету у „Свободі" з 25-го травня 1971 року.

ЗА ПРЕЗИДІЮ КООРДИНАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ:

д-р Юрій Городиловський — заступник голови

Микола Денисюк — секретар

Фонд Верховного Архиєпископа в Ню Йорку

Вже в часі відвідин Їх Блаженства діяла Комісія Фонду Верховного Архиєпископа, яка одна з Комісій при Метрополітальному Комітеті для Привітання Їх Блаженства в Ню Йорку. Після зліквідування Метрополітального Комітету для Привітання Їх Блаженства ця Комісія згідно з ухвалою збору відпоручників організацій Великого Ню Йорку продовжувала свою працю як „Комісія Фонду Верховного Архиєпископа" при Комітеті Об'єднаних Американсько - Українських Організацій Великого Ню Йорку-Метрополітального Відділу УККА, що його очолює адв. Роман Гуглевич.

Від початку її існування Комісію очолює її ініціятор д-р Богдан Олесницький, а її скарбник-це п. Ераст Куровицький.

Згідно, з волею Їх Блаженства, відкрито окреме конто в Кредитовій Кооперативі „Самопоміч" в Ню Йорку (ч: 4630), а її службовичка п. Марія Ржепецька перейняла на себе функцію приймання вплат і видавання посвідок, які уповноважнять жертводавців до потручення їхніх вплат на податкових звідомленнях.

Списки жертводавців проголошувала Комісія на сторінках „Свободи".

За час свого існування прийняла Комісія та переслала Їх Блаженству округло 92,000.00 дол. Коли, однак у першому році зібрано 60,000.00 дол., а в другому 28,000.00, то сума пожертв в останньому році значно змаліла.

Щоб посилити працю Комісії Фонду Верховного Архиєпископа та придбати потрібні фонди для Їх Блаженства, ця Комісія доповнилася новими силами. У склад Комісії побіч д-ра Богдана Олесницького - голови та п. Ераста Куровицького-скарбника, увійшли ще п. Йосиф Лисогір - місто голова, п. Ярослав Пастушенко-секретар та п. Ярослав Щербанюк - допоміжний член Комісії.

Для негайного посилення Фонду Верховного Архиєпископа організується в Ню Йорку „бенкет", який фактично не відбудеться, бо Достойний Гість не зможе прибути. Увечері, у дні 18-го вересня б. р., коли мав би відбутися той бенкет, запляновано Службу Божу в намірені помісности Української Католицької Церкви, що її відправить у сослуженні духовенства о. д-р Володимир Гавліч, виголошуючи при тому відповідну проповідь.

Ціна карти вступу на той бенкет тільки 25.00 дол.

В короткому часі будуть подані інформації про те, де й в який спосіб можна буде набути карту вступу на бенкет.

Идеться про те, щоб українська громада Великого Ню Йорку та околиці щиро відгукнулася та масово закупила карти вступу і тим самим причинилася для негайного посилення Фонду Верховного Архиєпископа.

Розуміється, це тільки один із засобів придбання фондів для Їх Блаженства, що не виключає по за тим інших пожертв людей доброї волі, які можна складати в Кредитовій Кооперативі „Самопоміч" в Ню Йорку на конто ч: 4630 особисто або листовно.

Адреса кредитівки: Self-reliance (N.Y.) Federal Credit Union, 98 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

Пресова Служба КОАУО

Загальні Збори Т-ва „Самопоміч" у Чикаґо

У неділю 14-го лютого 1971 р. в домівці „Народного Союзу" відбулися загальні збори Т-ва Самопоміч.

Присутніх на зборах було 58 осіб і ще декілька пізніше прибулих членів, які не зареєструвалися. Мале число присутніх на зборах — у відношенні до 486 вплачених членських внесків вказує, що громадянство мало цікавиться цим товариством.

На початку зборів, присутні вшанували померлих членів через постання з місць і однохвилинною мовчанкою.

На зборах спостерігалося людей не першої молодости але людей надійних і знаних громадян. Серед присутніх мало було жінок і це недомагання належить усунути через кооптування 1-2 пані до Управи, до помочі суспільній референтці.

Хоч загальні збори відбулися ділово і без ніяких ускладнень, все ж таки прикро було спостерігати, що серед присутніх було тільки 3 особи зі східних областей. Деж решта? Чому така байдужність до громадських справ? Серед українців зі східних областей є гарні і ідейні люди, а „Самопоміч" це товариство понадпартійне і воно однаково відноситься до всіх членів.

Як оправдати роблений часто закид, що, мовляв, галичани обсадили всі товариства, очолюють всякі комітети і делеґації, а бодай би для прикраси були взяли українця зі східніх областей, або православного.

Питаємо: з кого було вибрати керівні органи Т-ва Самопоміч, як тільки 3 особи були присутні на зборах дня 14-го лютого 1971. І так одного члена Управи вибрано з-поза неприсутніх! Слід запропонувати, щоб кооптувати до Управи Самопомочі бодай ще 2 особи українців зі східніх областей, щоб нарешті у наших товариствах запанував дух соборности, толерантности і згода.

Побажаним було б, щоб у пляні праці нової Управи звернено увагу на придбання фондів для „Вищих Українських курсів ім. Петра Могили", які підготовляють учителів для українознавчих шкіл.

Дальшим завданням нової Управи є і в майбутньому вона буде — продискутовувати й вивчати способи, як нав'язати тісний зв'язок з молоддю і притягнути її до співпраці в рамцях національно - української свідомости, як теж притягнути тих, що ще не знають куди себе опридiлити.

Навій Управі прийдеться подумати про приміщення, де б сходилася наша молодь, пізнавала себе, і таким чином зживалася, бо партійних і релігійних різниць сама молодь не відчуває, а різниці роблять батьки, як висказався один член Управи.

Теж завдання нової Управи буде рушити з мертвої точки справу відпочинкового дому для старців. (само) товариство „Самопоміч" оживити і захтивізувати імпрезами, живими газетами, відчитами, при тому кожноразово анґажувати нашу молодь до співпраці.

Нова Управа вибрана з людей, що заступають різні погляди політичні і релігійні, тому цей факт сповняє нас надією, що її праця буде надійна і увінчається успіхами.

Р. К.

У вересні ц. р. в Тулюзі буде відкритий пам'ятник Т. Шевченкові

Голова Комітету будови пам'ятника Т. Шевченкові у Франції, в м. Тулюзі, душпастир місцевої парафії УКЦеркви о. Василь Прийма, біля моделі пам'ятника Тарасові Шевченкові. На пам'ятнику подано ім'я Т. Шевченка та роки його життя, а також українською і французькою мовами рядок з поеми: „Борітеся, поборете".

З Франції інформують, що пам'ятник Тарасові Шевченкові в Тулюзі буде урочисто відкритий 5-го вересня 1971 року. Комітет будови пам'ятника в Тулюзі очолив о. Василь Прийма. Він повідомляє, що ще бракує частини фондів на завершення всієї праці над пам'ятником. Проєкт пам'ятника, що його тут репродукуємо, зладив запрошений цим Комітетом скульптор - грек. Тому, що в міській управі Тулюзи наступили були зміни, то дехто з нових її членів не знав навіть, хто такий Шевченко, і довелося таким пояснювати. Будову пам'ятника заініціював покійний інженер С. Паценко. Після різних труднощів, 22-го квітня ц. р. Комітет нарешті одержав офіційний дозвіл від міста встановити пам'ятник Т. Шевченкові. У тижневику „Шлях Перемоги" в Мюнхені з 30 травня 1971 р. о. Василь Прийма писав, що „радість українців була безмежна . . . Шевченко переміг. Пам'ятник його стоятиме в Тулюзі вічно". Хто бажає допомогти Комітетові встановлення пам'ятника Т. Шевченкові в Тулюзі, може послати датки на адресу:

L'Abbe Wasyl Pryjma, 42, Avenue Etienne Billieres, 31 Toulouse, 03, France. C.C.P. 613-23.

Симфонічна оркестра „Балалайка" виконувала в Центральному Парку українські твори

Ню Йорк (П). — 35-членна симфонічна оркестра „Балалайка" з Ню Йорку, під диригуванням уродженця з України, музики - професіоналіста Олександра Кутіна, концерт-майстер Мартін Каліський, мистецький керівник Карл Вінер, піяністка Рут Стільман, виступала у вівторок 20 липня з двочастинним безкоштовним концертом у „Молл" в Центральному Парку міста. Яких 400 слухачів вітали оплесками виконавців програми, виведеної не на однаковому рівні, бо в деяких творах була помітна незіграність оркестри. В програмі були оркестрові й вокальні твори В Андрєєва, Римського-Корсакова, Іванова, Глінки, Кніппера та ін. У першій частині майже всю програму заповнили уривки з, як зазначене в друкованих програмах, „української опери „Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського". Всі твори були виконані мовами оригіналу, уривки з „Запорожця" співано українською мовою: пісня Одарки — молода сопрано Ерміна Ров, дует Одарки і Андрія — блискучий тенор Сосіо Манзо і його дружина, замість захворілої меццо-сопрано Барбари Бетун; у хорі „Чорна хмара" з тієї ж опери виступав також відомий бас Годфрей Пассаро. Якщо у вимові слів української мови співаків були певні хиби, то їх майже не мав тенор Сосіо Манзо, італійського роду, який виконував свої партії з емоційністю українського оперового співака. Слабша частина концерту — оркестрова, бо й ця симфонічна оркестра складена із скрипок, басів, домр, баяну, піяніна та кількох флейт чи подібних до флейт інструментів. 10-го серпня увечорі ця ж оркестра виступить з безкоштовним концертом у парку біля Лінкольн Центру. Серед музик є кілька неґрів. Українська частина концерту, як і „Кавказький скеч" та кілька російських народних пісень мали найбільший успіх.

Із перебування Владики Мстислава в Парижі

Дня 10-го липня, Владика Митрополит Мстислав мав зустріч із членами Ради Бібліотеки ім. С. Петлюри та членами Управи Братства Св. Симона та Ради Парафії УАПЦ. Ця зустріч відбулася в актовій залі Бібліотеки. При цій нагоді Владика поінформував учасників зустрічі про свою подорож по країнах Зах. Европи й, зокрема, про відвідини Вселенського Патріярха Атенагораса в Царгороді.

Того ж дня Владика Мстислав відвідав Редакцію „Українського Слова" та склав візиту Голові ПУН, О. Штулеві-Ждановичу.

13-го липня, з нагоди 45-ої річниці трагічної смерти Голови Директорії і Гол. Отамана військ УНР С. Петлюри, Владика відправив Панахиду над його могилою на цвинтарі Монпарнас. Сослужили Владиці Митрополитові прот. П. Мелех та прот. Є. Омельченко, настоятель церкви Св. Симона в Парижі. Того ж дня Владика був присутній при перенесенні домовини пок. Голови Ради Парафії Св. Симона, інж. П. Татарчука, до постійної могили та відправив над нею Літію за душу Покійного. Зчерги Владика відправив спільну Панахиду над могилою сл. п. Митрополита Полікарпа за душі його та українців, похованих на цвинтарі Пер Ляшез і помолився над могилою ген. М. Омеляновича-Павленка, протопресв. В. Вишневського, І. Косенка та Ю. Ткаченка.

Між присутніми під час цих відправ були: голова Братства Св. Симона П. Плевако, Директор Бібліотеки І. Иосипишин, член Ради Парафії Ю. Бацуда.

Перебував Владика Мстислав у країнах Зах. Европи 28 днів і відлетів з летовища Орлі до Ню Йорку в п'ятницю 16-го липня, поспішаючи встигнути ще на Конвенцію Української Православної Ліґи ЗСА.

Н. Н.

МІСТО НЮ ЙОРК УПОВНОВАЖИЛО ЗАЛІЗНИЦЮ „Пен Сентрал" заінсталювати в чотирьох залізничних тунелях під Східньою річкою стандартні автоматичні вогнегасники. Там уже кілька разів траплялись пожежі, затримки поїздів через дим, паніка серед пасажирів. Пропозицію піддав Департамент протипожежної охорони, а посадник Ню Йорку Джон Ліндзі негайно її підтримав.

В УРУҐВАЇ ВІДБУВСЯ ОДНОДЕННИЙ ЗАГАЛЬНИЙ СТРАЙК, на знак протесту проти продовження надзвичайного становища в країні, з різними обмеженнями. Надзвичайне становище проголосив президент Пачеко, виславши частини армії та поліцію на боротьбу проти червоних партизанів „тупамаросів". Останні час до часу викрадають заможних людей і потім домагаються викупу. Вони провадять також комуністичну агітацію.

Дня 17-го липня 1971 року після довгої та важкої недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни, помер в Ірвінґтоні, Н.Дж.

бл. п. ВАСИЛЬ ДЯКІВ

Покійний походив зі с. Гологори, Золочівського повіту, Західня Україна.

Залишив близьку рідню в Україні і доньку в Польщі.

Похорон відбувся 20-го липня ц.р. з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж.

Похований на цвинтарі Evergreen біля своєї Покійної Дружини Катерини.

Оцим дякується о. Міні, проф. Добушеві і п. Лозинському за похоронні служіння, і всім Знайомим Покійного, які прийняли участь у похороні.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 20-го липня несподівано помер у сні

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ БАТЬКО і ШВАҐЕР

бл. п. ІВАН ГУСЯК

Дальші інформації про дату Панахиди і Похорону подамо до відома, коли повернеться дружина з України, куди поїхала відвідати родину.

Про молитви просять —

СИНИ і РОДИНА

В БОЛЮЧУ 25-ТУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ

на 55-му році життя в часі тяжкої роботи на залізниці

св. п. Олександра Івановича ДУНІЧЕВСЬКОГО

гімназійного професора, інженера — абсольвента Подєбрадської Академії, поручника Армії УНР, учасника Визвольних Змагань 1917 - 1921 рр. відслужиться за спокій Його душі

Панахида

в НЕДІЛЮ, 8-го СЕРПНЯ 1971р. в ЧИКАҐО

в Православній Катедральній Церкві св. Володимира зараз після Служби Божої.

Українських Комбатантів, які зі збройною силою боролися за волю і державність України, бувших Учнів, яких так любив, і Знайомих — просимо помолитися з нами в цей день за спокій Його душі.

Дружина — ОЛЕНА ДУНІЧЕВСЬКА;
син — ЮРІЙ;
швагрова — КАЛІСТА з мужем інж. М. ЧОПІВСЬКИМ
та близька Родина в Україні.

Концерт українських колядок, пісень і танків

Українська спільнота в Едмонтоні пережила в січні незабутні дні: підписання проклямації Дня Української Незалежности в середу 13-го січня ц. р. посадником Айвором Дентом у приявності обох наших Владик і 10-ох представників українських організацій і товариств, відчитання її в неділю, 17-го січня під час святочного концерту в роковини 22-го січня — незалежности й соборности в „Ювілейній Авдиторії" та піднесення українського прапору на щоглі біля міської управи м. Едмонтону в п'ятницю 22-го січня посадником, д-ром А. Дентом. В неділю 24-го січня ц. р. відбувся різдвяний концерт о год. 3-ій по пол. в авдиторії „Вікторія Композит Гай-Скул", заходом відомого і репрезентативного чоловічого хору „Дніпро", з гостинними виступами: мішаного хору СУМК-у при катедрі св. Івана та жіночого октету „Мережі". По гимні „О Канадо" і вступному слові мґ-ра Ю. Стефаника про нищення української культури, традицій і родини Москвою, хор „Дніпро", під проводом диригента Р. Солтикевича, відспівав 4 колядки: „З нами Бог" — муз. О. Кишакевича (з заспівом баритона Г. Прокопчука), „Херувимів збір" — муз. О. Нижанківського, „Пресвята Марія" (гуцульська) — муз. М. Гайворонського і „Бог природу" — муз. О. Нижанківського з виступами солістів: Л. Пастушенка, В. Постойка і Г. Прокопчука. Фортеп. Супровід Галі Мельничуківної. По деклямації студ. Л. Маркевича настроєвої поезії Богдана Лепкого „На святий вечір" виступив мішаний хор СУМК-у при катедральному храмі св. Івана, під орудою диригента Р. Солтикевича з трьома колядками: „Бог народився" — муз. В. Безкоровайного, „Що то за предиво" — муз. В. Барвінського з сопрановим сольо студ. Леони Фарини, „Іде звізда чудна" — муз. К. Стеценка й щедрівкою „Дзвони" — в аранжеруванні Д. Котка, теж сольоспівом студ. Леони Фарини. Коли хор „Дніпро" зібрав рясні оплески, це ясне, бо він підготовляєся основно до своїх виступів і тому награв уже свою другу платівку, але теж молоденький мішаний хор СУМК-у, складений з юнаків (чок), студентів (ок), вперше виступив з дуже добрим виконанням. Якщо працюватиме наполегливо й далі, може стати ядром репрезентативного мішаного хору і в майбутньому виконати твори відомих українських композиторів (кантати) у супроводі симфонічних оркестр. Молодь повинна допомогти організаторові й диригентові обох хорів Р. Солтикевичеві створити, великий, репрезентативний мішаний хор в Едмонтоні, вписуючись до нового мішаного хору „Дніпро", з ціллю відбуття великого концерту спільно з симфонічною оркестрою під кінець ц. р. в Едмонтоні в 80-ті роковини українських поселенців у Канаді.

По перерві виступив знову чоловічий хор „Дніпро" з колядками: „Добрий вечір тобі" — муз. С. Людкевича, „Вітай Ісусе" (лемківська) і „Розвеселімося" (народня) — обі в аранжуванні Р. Солтикевича та „Стань Давиде" — муз. О. Нижанківського з виступом солістів: тенора О. Богоноса й баритона В. Блавацького. Приємною несподіванкою був монолог відомого рецитатора в Едмонтоні Р. Осташевського — з фейлетону з „Лиса Микити" п. н. „Тото вогорить Гриць Зозуля". Опісля жіночий октет „Мережі" (музичні керівники: М. Дитиняк і С. Яременко), що теж відомі в Едмонтоні із своїх виступів, відспівав дві колядки: „Вістку голосить" — муз. І. Недільського, „Нова радість" — муз. К. Стеценка та „Щедрівку" цього ж самого композитора. Цей вдалий концерт закінчив хор „Дніпро" трьома колядками: „В полі, в полі" — муз. К. Стеценка з виступами солістів - тенорів: І. Хоми і Т. Слабого, „Ой у саду" (Київщина) — в оранжеруванні Р. Солтикевича та й „А у місті Рузалимі" — муз. С. Людкевича.

В неділю 31-го січня ц. р. о год. 2.45 по полудні в цій самій авдиторії, що її публіка випоенила вщерть відбувся успішний концерт українських пісень і танків, заходом філії УНО. Його започатковано відігранням гимну „О Канадо" та вступним словом (двома мовами) голови філії УНО проф. М. Суховерського про значення українських танків під проводом талановитого учня Б. Авраменка, М. Куця і про вивчення та плекання української мови. На програму склались добре підготовані виступи приблизно 180 танцюристів у трьох групах: найменші й діти школи народних танків при філії УНО і танцювального ансамблю МУНО „Черемош", складений з юнаків (чок з студентів (ток) (36) і під керівництвом М. Куця. Танцювальний ансамбль започаткував виступ „привітом" згідно з традицією: хлібом і сіллю та танком, закінчивши концерт „Гопаком". Діти з школи народних танків виконали такі танки: „Козачок" (18 дітей), „Гречаники" (19), „Трійний козачок" (9), „Полтавський танок" 18), „Подільський козачок (18), „Голубчик" (27), і „Сюїта (38). Крім того в першій частині відіграв Орест Катола на гармонії три пісні, в тому народну пісню „Верховино" та „Човник хитається" муз. Е. Козака в своєму аранжуванні. У другій половині концерту баритон Ю. Климкович відспівав дві пісні, при фортепіяновому супроводі М. Дитиняк, „Черемшина" — муз. В. Михайлюка і „Сніг на зеленому листі" — муз. О. Білаша. Вкінці хор „Дніпро" під проводом Р. Солтикевича виступив з трьома піснями: „Та внадився журавель" — О. Кошиця, „Ой дівчино, шумить гай" — аранжування Гр. Китастого і Сусідка" муз. Я. Яциневича, в супроводі гри на фортепіяні Галі Мельничуківної. Оплескам не було кінця, як і побажанням приявних побачити знов усіх виконавців під час їхнього нового виступу на концерті.

М. Хом'як

СПОРТ

„Ч. Січ" після здобуття Трофею Американської Атлетичної Юнії стейту Ню Джерзі в Довері. Клячать від ліва: Л. Кормелюк, Н. Олесницький, И. Дуель, між ними Трофей ААЮ. Стоять від ліва: Ю. Ставничий, — тренер, Б. Домарацький, Т. Кальба, С. Стахів, М. Сітницький, Б. Вацлавський, В. Роговський, В. Девріс, Р. Гентиш Гайдучок — менаджер.

ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР НА СОЮЗІВЦІ

В днях 24 - 25 липня ц. р. відбудеться на Оселі Українського Народного Союзу „Союзівці", великий міжнародний, трійковий, відбиванковий турнір, що його зорганізувало при співпраці Управи Союзівки УСТ „Ч. Січ", Нюарк. В цьому турнірі, як вже повідомлено, візьме участь 10-ть дружин - трійок з цього числа 4-ри трійки УСТ „Ч. Січ". Першунові турніру, як і найкращим змагунам, будуть вручені Чаші Союзівки. Любителі цього спорту побачать, найкращих відбиванкарів на сході ЗСА з 3-х найсильніших клюбів (Стейтен Айленд), УМСА Вест Сайд і Ап. Стейт), аособливо відбиванкарів „Ч. Січ", що в м. р. здобули історичні перемоги і були учасниками першенств ЗСА в Бінґгамптоні.

В численних турнірах „січовики" випередили згаданих відбиванкарів, чолових американських клюбів, завдяки чому здобули звання першунів ААЮ в Ню Джерзі і великого турніру в Балтиморі. В першенствах ЗСА в Бінґгамптоні „Ч. Січ" теж випередила усіх учасників із східніх ЗСА і дійшла до 4-ї рунди де була елімінована сильним клюбом з Гаваїв „Отріґер Кану" з м. Гонолюлю.

„Ч. Січ" була одинокою українською дружиною, що взяла участь в минулорічних першенствах ЗСА. Під сучасну пору „Ч. Січ" одинока репрезентує українську відбиванку в східніх районах Відбиванкової Асоціяції ЗСА і є одинокою відміченою українською дружиною „Юкреїнян Січ" у Відбиванковому Річнику 1971, книжці, що її видав Університет в Мансі, Індіяна.

Відбиванкарі „Ч. Січі" розпочали вже підготову до нового сезону в якому чекають їх важкі випробування. Менаджером І-ї дружини є інж. Б. Гайдучок, тренером інж. Ю. Ставничий.

О. Твардовський

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ПЕРШОСТІ УСЦАК НА 1971 Р.

Українська Спортова Централя Америки і Канади повідомила своїх членів обіжником ч. 7/71 про чергові Легкоатлетичні Першості Централі, які мають відбутися в суботу і неділю, 28-го і 29-го серпня ц. р. на Пластовій Оселі в Грефтон, біля Торонто. Ці XIII річні першості українців Америки й Канади будуть переведені окремо для мужчин і жінок в ось таких вікових групах:

юнаки до 15-го року життя,
юначки до 15-го року життя,
юнаки від 15-го до 18-го року життя,
юначки від 15-го до 18-го року життя,
чоловіки у віці понад 18 років,
жінки у віці понад 18 років.

Переможці поодиноких конкуренцій, які займуть три перші місця своїх груп, будуть нагороджені золотими, срібними і бронзовими медалями, а переможці в клюбовому точкуванні одержать мандрівні чаші. Участь у цих першостях можуть взяти змагуни і змагунки українського роду, члени українських клюбів, або молодечих організацій — члени УСЦАК, що мають вирівняні членські вкладки до Централі до 1971 р., включно.

Господарі змагань — Пластова Станиця Торонто повідомлять в короткому часі окремим обіжником до членів УСЦАК про докладну програму цих XIII-их Легкоатлетичних Першостей УСЦАК.

ПРОКЛАДАЮТЬ ПІДЗЕМНИЙ НАФТОПРОВІД

Через Дніпропетровську область робітники прокладають підземний нафтопровід, кладучи труби великого розміру в глибу землі. „Радянська Україна" з 30 червня писала, що вже прокладено перших 70 кілометрів труб між Кременчуком і Херсоном. За пляном, нафта, що її випомповують тепер у кількох місцях на Полтавщині, буде пливти підземним проводом до Херсону, де раніше збудовано нафтопереробний завод, що переробляє в більшості нафтовий сирівець, превезений з-закордону. Довжина нафтопроводу Кременчук - Херсон становитиме 355 кілометрів.

800 СТУДЕНТІВ

У Київській Консерваторії цього року навчається 800 студентів і студенток музики і вокалу. Консерваторія ім. П. Чайковського випустить в кінці 1971 року 145 співаків та музик. Студентам викладають такі професори й відомі педагоги, або композитори, як Штогаренко, Т. Кравченко, В. Сєчкін, Єлисавета Чавдар, скрипаль О. Криса, Н. Горінін та ін.

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 31-го ЛИПНЯ 1971 р.:

ДІТРОЙТ, Миш. — Місячні збори Т-ва І. Мазепи, Відд. 183, о год. 7-ій веч. в приміщенні УНДому при вул. Мартин. Просимо членів прибути, заплатити вкладки і відібрати дивідендові чеки. Наступні місячні сходини 10-го вересня о год. 7-ій веч. в УНДомі. — Управа.

Розшуки

Пошукую хресну маму ГАЛИНУ СЛЮЗАР яка виїхала з Німеччини до Канади - Вінніпеґу. Пошукує похресник Володимир. Канадійські газети прошу передрукувати. Вона сама або хто знав би про неї прошу писати на адресу: Walter Kowbasniuk, 77 Columbia Ave., Jersey City, N.J. 07307.

ТАРЗАН, Ч. 6595. Тарзан пе реносить Леолю верхів'ям дерев

Не залишаючи слідів на землі, щоб її схоплювачі не могли йти за ними, Тарзан швидко й мовчки переносить дочку вождя Матабузі почерез вершки дерев...

Тут ми безпечні, Леоле...

Не можу повірити в це, Тарзане! Я не мала надії втекти живою... Я чекала тільки, щоб вхопити за ніж або кріс якогось вояка і могти втекти від них — мертвою!

Обітри свої сльози, Леоле. Досвіта приїде за нами пільот гелікоптера.